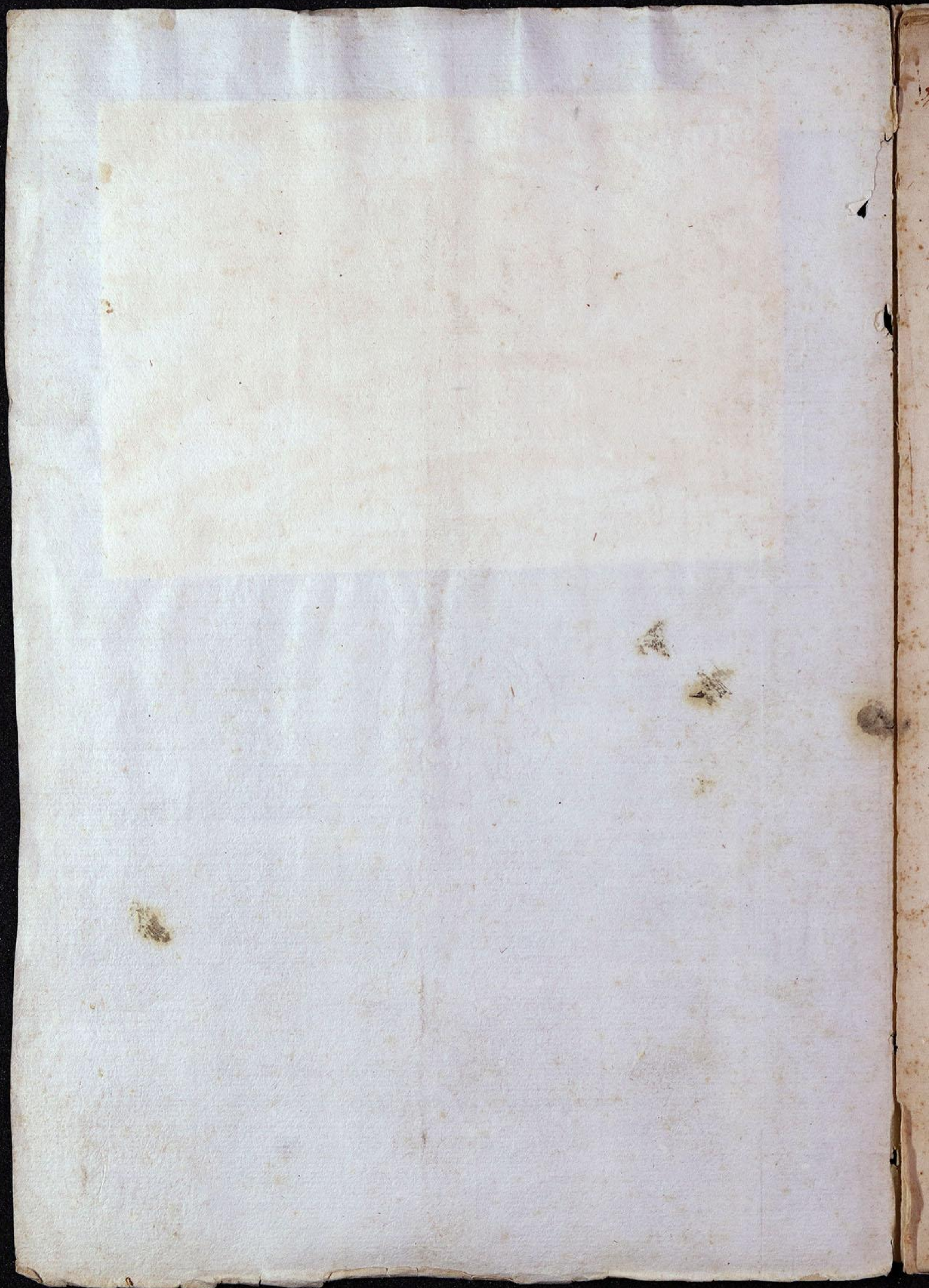

Hiernimiano Augusto

~~Terrarum orbis descriptio~~

AVGVSTVS HIERONYMIANVS POETA LAVRE
ATVS HERASMO BRASCHAE TERGESTINAE
VRBIS PRAEFECTO SPLENDIDISSI
M O S P E

Terrarum orbis descriptio, quam Geographia Graeci vocant,
sive pulcherrima, praemultis, sed Regibus imprimis maxi-
me necessaria est. Huius, cum tua singulari fide, optata,
consilio sumis in rebus divinis Maximilianus Augustus
Rex. Rex utraque, iure studiosus es. Nec est ulla Eu-
rope vel Regio vel gens, quae oculis honestissimo fun-
damentum non obicit, fideli memoria recte non
condidit. Cumque inter omnes sive Terrae tractus
Belgica pars, cuius incolae Helvetii appellantur,
existat, quae et bellicosissima est, & Germaniae, Ita-
liae, etque Galliae contemina, ob caetera hominum
sermoni, quoniam nulli Latine intacta, particula-
ri descriptione, quae Geographia a Ptolomaeo dicitur,
digna tibi visa est. Sine ut nosceret voluntum desiderio
facilior cognitio suggerat. Idque totius rei summa ho-
mini indigent. Locorum genera demandata est. Opu-
sculum vero, quoniam humanissimus modestissimisque
es, ac nihil tibi blandiris, nihil arrogas, non tibi alio-
qui preciosissimo quoque munere digno, sed divo Ma-
ximiliano celsi, quo nihil maius, nihil sui simi-
lius Divi Immortales precibus dederunt, quasi tibi umini
conferre uoluisti. Id cum solerti Ingenij tui Iudic-
io praeparatum barbarum magis quam Romanum lin-

Geographia

Helvetii

Geographia
Ptolomaeus

Maximilianus celsus

EV R. 1914

POMPONIUS Geographus

quam sonaret, mihi ut mundior Limbo castigaret,
nec tamen aut addere quicquid aut demere, servato
priori distinctione iunxisti. Subit hic E uerpi-
dit illud si quis dpatow, pdepi dpatow. Num uerbu-
dit & alge utriusque insistent & uerbum ppatow ab
eo terminem uerbum? an quasi ciuato ciuato
imposito Labore Voluntati tunc & uerbum ducit?
Nec quod tamen, quod Pomponius Geographus,
improbit opus & fruendit minimis capax, qd Geni-
us fuit Locorumq; nominibus, atq; is qui Roma-
no ore p uerba concipi quodam, constat, sed nobis
demergo excludendum, ut consabimus, non datum.
Tuo tandem desiderio, quantum exendi patiebamur,
obsecuti sumus. Malui. n. quamuis mihi esset insti-
tuti nihil nisi exomissim formatu amittere, fa-
mae periculū adire, qd a simplicitate tunc omnino re-
fragari. Quippe exploratu habeo quantum Litteras
ceterasq; & uerba bonas, atq; eorum cultores foueri,
quantum me diligat, qm amicos, immo in omni
officiolus Liberalisq; opant. O mira omni benigni-
tas. Nullo uel secundo Fortunae Vento, quomq; publi-
mi sollicitudine gradu compositus, intumescit. Patet

omnibus quantum consilio, gratia apud diuam ciuitatem
valent, quanta sit tua apud omnes Europae Reges,
principes, Nationes auctoritas, quos summi lega-
tionibus functus in qua uolueris sententiam semper
adduxeris. Nam omnibus quae dicis tanta fidelitas,
ut dissensum pudor sit. Cuius quid sit ut bal-
lo ut praeter sollicitudinem? quid auro, argento, Gem-
mis alijsque quae primo mortales ducunt, beatior?
Hae attingunt quae Largo quae Ingenio pudore sustin-
dunt sentio. Igitur si amplissimo fulgore tuo satis-
factum intelligas, me parum penitus obsequij. Vale.

PRIMOVALLO. MANTISAE. IURISCONSULTO.

Libellum quem tenui Steupimus Liger, quia et tu prae-
stisti, et ego promisi, Tibi mitto, cui referre scilicet sit,
et uisus et ut utat ipsa religiosissima uocis, et an-
tu cultores rectissime diligit. Nec eorum et Ju-
dicij, et ui carit posthabitis am duntaxat uento-
ru lacrimis. Multis enim Epico tantum eximium et
heroica suba delictum, et omulli Targio
granditate trepidum et uelut cothurno, quidam
et legos, et Epigrammata complentur, plerique ly-
rica simul cum suauitate. Et si non penitus

ALCIBIUS

HOMERUS

FABIANUS

PINDARUS

STESICHOUS

ANACREON

BACCHYLIDUS

HORATIUS

domandi. Illi sumus quidem laudibus extollendi,
sunt, qui in suo quosque opus absolutos putant, &
si non similes in diverso genere, sicut certe
puer facit. De ijs vero qui lyrica aut Nestor
aspirant, aut impie philicium quid loquuntur?
Et um lyricis potius sententiam dignitatem, Latine-
tam figuram, copiam, concordiam, gratiam ab-
negant? Quod si Alcumaeum Homero similem
Fabius dixit, eius honos Pindaro qui multa leua-
tur aures, in altos nubium tractus tendent, eodem
est omnis eiusdem generis scriptores sine contem-
tu procul a se reliquit? Quid Stesichorus bellicos
tumultus tam alte fidibus tollent, quid Truus Anacre-
on, quid Bacchylides, quid Horatius, quid Laus
eius promeretur? Accipe lusum meos, quos Tru-
na tuo diligenter examinaui, pensavi, respondere
in supprimendi sint volo, Scio enim quantum sit tibi
ingenij, eruditionis, studij, Iudicij. In summa car-
men nostrum, qui Horati tantum Lyrica Lectorem,
hanc (improba dicam) fortasse displicabit, Vale.

CYNTHIO POETAE

Quid quid de carmine tuo, cum vires exornem mihi

miunpau, sentiam. Id, ut solentem tunc reser-
 gari q̄ obsequi magis uiderem, quam q̄ tunc iudicij mi-
 nime capax, agere tunc religiosam q̄ sententiam. Est
 ergo sublima, tersum, elegans, pulchrum, acro-
 dit sententia & exquisita. multum uoluntatis, con-
 doctis plurimum. Non Catullum mihicula tunc
 doctum, tunc opulentum diximus. Per tunc tunc
 alit quidem affectus sum, cum cunctis tunc
 intenuis legere, ut n. uel ipsas apprimere illud
 atq̄ innotescere putarem. Recte Homerus ἐμὲν δὲ
 ἐνὶ βόλῳ δῶκεν ἄδρα δῶκεν ἀοιδῶν ἐόντων ἐπὶ γῆρι ἢ κίθαρι-
 γαί. Quare ergo felicissimos iudico, quos ab obli-
 uionis iniuria, a mortalitate uerbis tunc afficit,
 qui n. fieri possit ut tunc audita, tunc absoluta,
 tunc admissim formata ullo quo obliuiscant?
 Immo uel augures & Romani Linguae Thesaurus,
 & culti sermonis exemplar. Quamuis et iamdudum
 gloriae planus postpositum tunc innotuit. Vale.

CATULLUS

HOMERUS

EUGENIO TACITO AVUNCULO.

D

ispicit quid de Libello quem mihi misisti sentiam.
 Schodion iudico. Non q̄ id opusculum recens sit, sed
 q̄ minime auditum, lapidum, figmentum. Solito
 n. uel maxime ex mureni & suspicor, Non

SCHODION

P O L I T I M U S

H E R M O L A U S

C R M O L A U S

quia meliores eos diem, ut Vini Horatii sententia reddere,
sed quia plurimum ipsi diuinitatis & gratie inesse putem.
& ut nostri quoque seculi hominibus haud inficere. Pau-
ci tamen quos equus manui Iuppiter. Ex quibus qui
nostro quoque floruerint fuerit in primis Politimus mi-
qui non modo facile fore, Iuppiter cum suis opem al-
tius insperaret diligenter timo audiam solute orationis
scriptori, & uero plerique (T. Livium, Ciceroem,
Fabium exipio) praestantissimo studio & sententia,
praestantibus. Tamen est in eo iniquitas, abrogant,
condonant, Id Ingenij acumen, et eruditio, ut hoc
sibi quisque exemplum mittendum recte proponat. Utinam
nobis hunc tam equum contingat, qui Is Iuppiter aut
multos equavit, aut nonnullos praestitit. Deinde
Hermolus hic platonis, Illic Cicerois emulus, Vix
studio, eloquentia, multumque recte doctrina mirabilis.
Sed horum nobis desiderium cum miseratione relictum est,
Et a fati necessitate seu potius iniquitate fuit. Quippe
Iuppiter orbem duobus utrinque linguis & unum
tribus orbavit. At superest Romani eloquij pre-
scurator & fons, unde recedit, & quidem, &
cultum, antiqua affatim hauriat. Is est Cynthus

qui / hic est. quo nihil (ut scit) trahit, nihil doctus,
nihil sanctus, nihil absolutus noster nunc habet
est. Et oia meminisse satis puto, ne / sustineat ma-
gis q^u ratione duci videtur. En acci (ut Lucres-
tius ait) percussit Thyrsos laudis spiritus magno ma-
cor. Accipe lyricum nostrum quod alias depolasti,
pallorem, castigam, equum. n. forte arbitror, qui nul-
li nisi qui videret aut equavit, aut proxime
accessit precor solus, in eo potissimum generis,
in quo studij mei labor, sollicitudo, secretus, oia,
solatiumq^{ue} uelut, castigam. Vale.

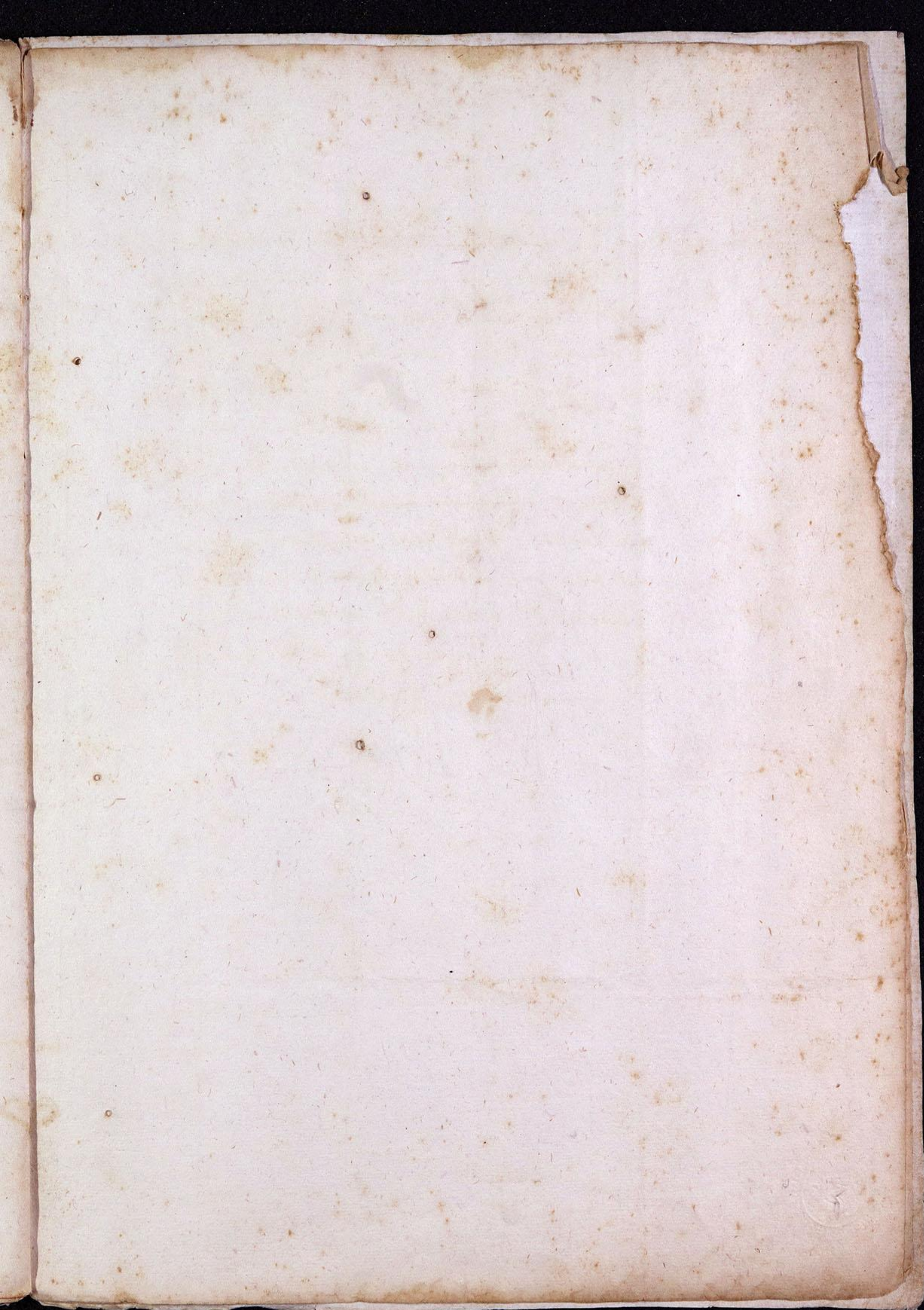
LVCRETIVS

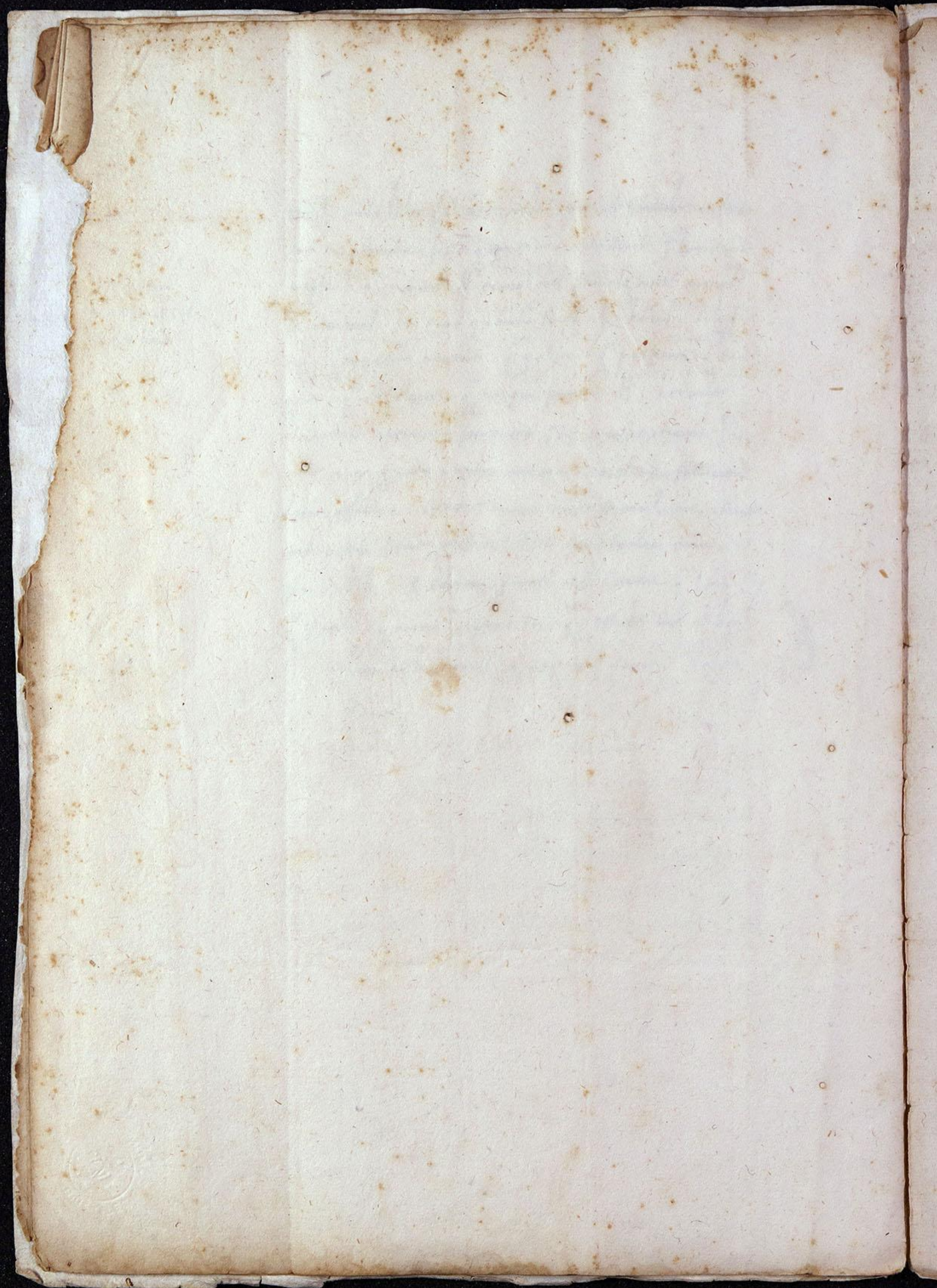
ANGELO ARMINENSI

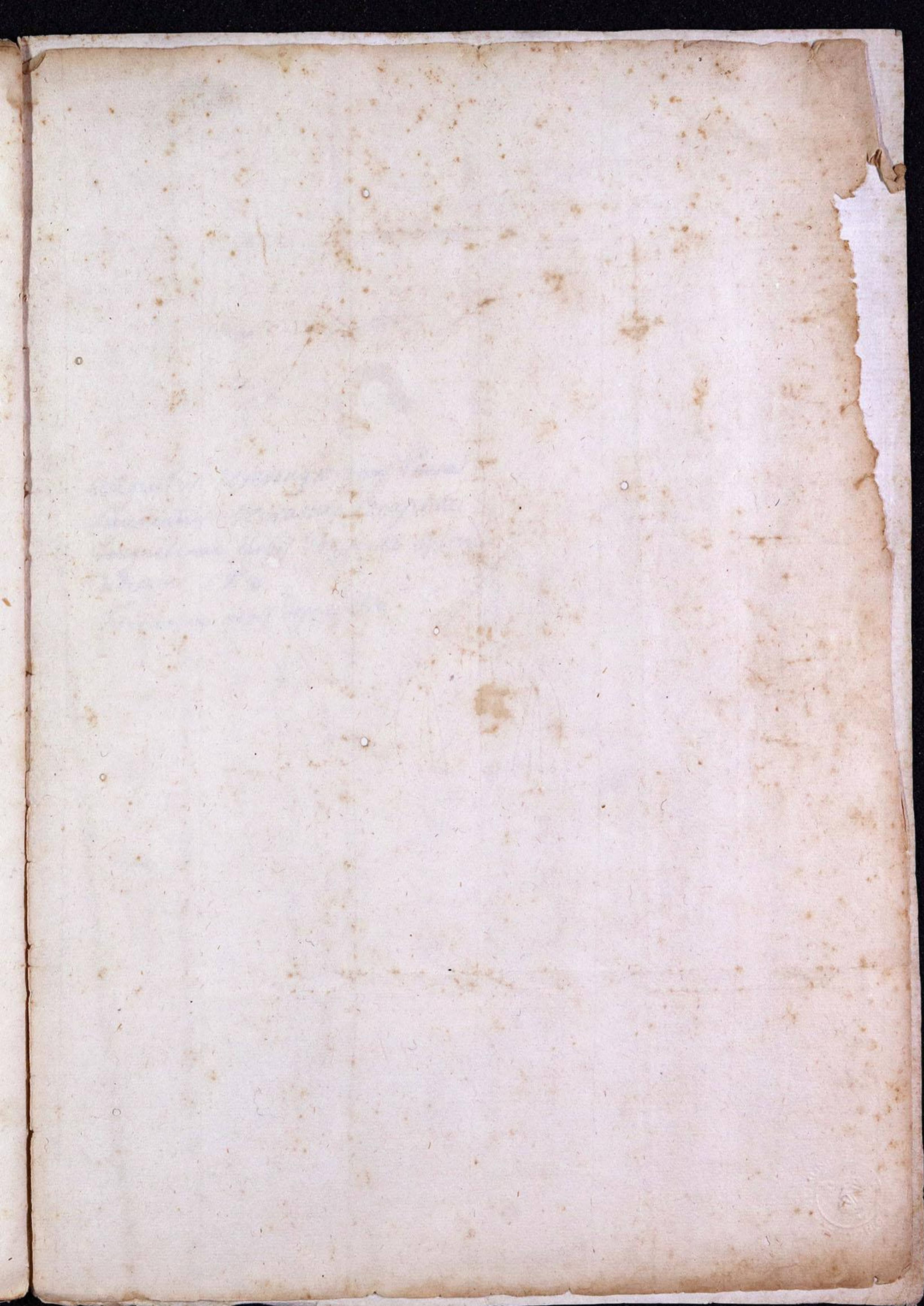
Eti affligitur, rursus tamen affligitur. Quid inquit? Tra-
gordium. hoc appeto, hoc depono, hoc uel, si opus est,
exorquuto. Primum quia nihil est quod precinde me q^u
quondam illa doloret. Deinde quia cupio uidere q^u
alta mentis nostrae ingenia se faciant, q^u exquisita inue-
niant, q^u apte disponant, q^u adfabre exponant. Num
verba, figunt, sententiae spontissimum adhibent. Num
sublimiter, gravitate iniquis proxime accedunt.
Non. n. ex his sum, qui nihil tamen prodeceum

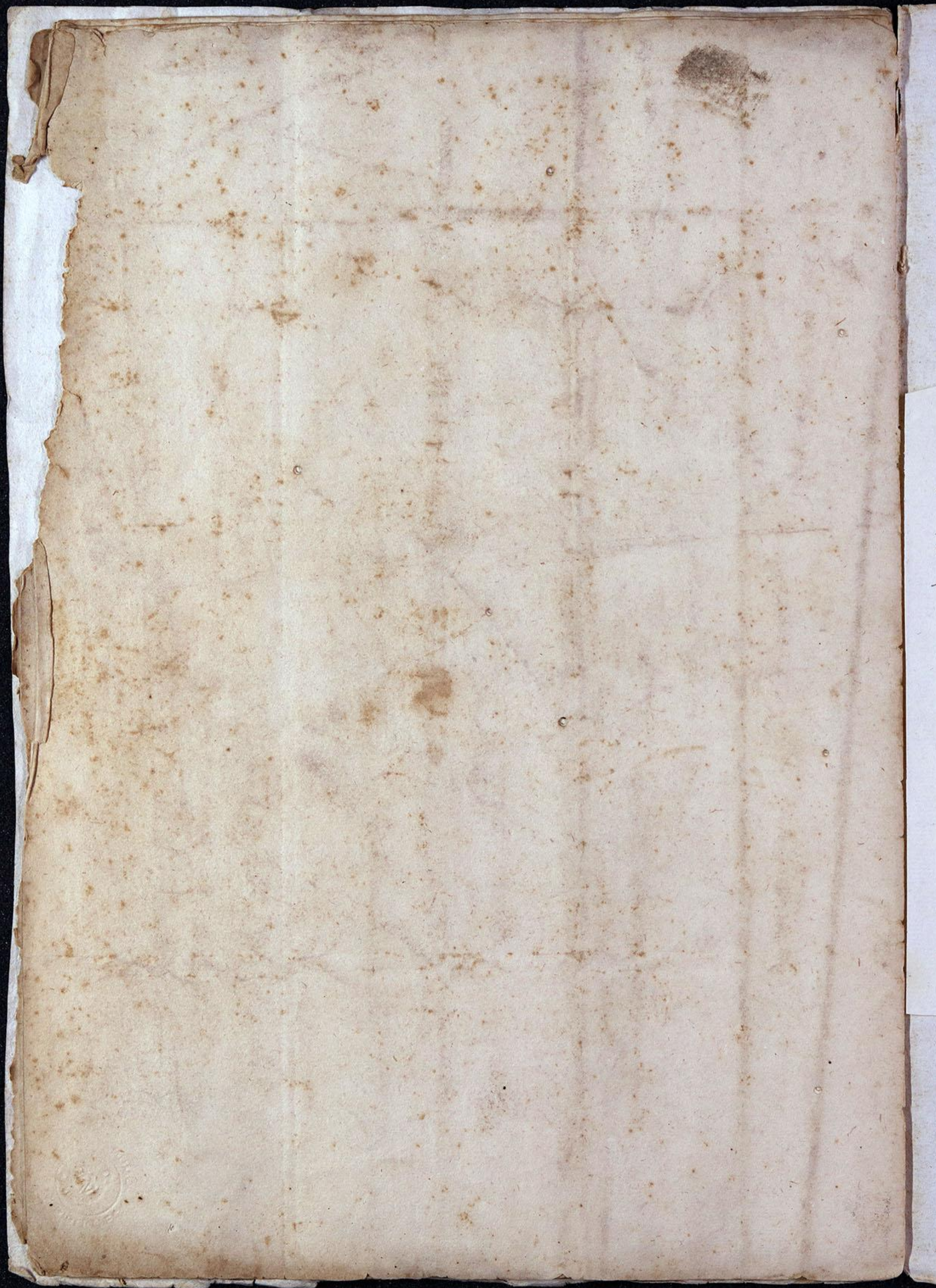
POL. innot
HERMO. aut
DOM. innot

non laudabile q^ol^oim, nihil praeferat simile nostro
suo naturam posse gignere conundunt. Floruit
nupte P^ol^oit^omus, H^oermol^ous paucisq^o m^oris omnis
D^omitius. In eum quanta studij, laboris, diligē-
tia, q^ol^oit^ous omnis, q^ol^oit^ous, q^ol^oit^ous, q^ol^oit^ous, q^ol^oit^ous
q^ol^oit^ous, q^ol^oit^ous, q^ol^oit^ous, q^ol^oit^ous, q^ol^oit^ous. Hi h^oermol^ous
D^omitius op^orum p^ol^oit^ous s^ol^oit^ous p^ol^oit^ous. Pro-
inde cum q^ol^oit^ous m^oris, d^ol^oit^ous, s^ol^oit^ous
d^ol^oit^ous, q^ol^oit^ous h^oermol^ous, s^ol^oit^ous
m^oris p^ol^oit^ous s^ol^oit^ous d^ol^oit^ous s^ol^oit^ous
p^ol^oit^ous. A d^ol^oit^ous p^ol^oit^ous, s^ol^oit^ous q^ol^oit^ous
q^ol^oit^ous, q^ol^oit^ous, s^ol^oit^ous, q^ol^oit^ous, q^ol^oit^ous
T^ol^oit^ous, q^ol^oit^ous, q^ol^oit^ous, q^ol^oit^ous, q^ol^oit^ous. Val^o.

Augustus Hieronymianus Poeta
Laureatus Hieronymus Braschae
Tergestinae Urbis Praefecto Splen-
didissimo S. P. Q.
Terrarum orbis Descriptio.

Accepted for deposit
Library of Congress
Department of the Interior
Washington, D.C.
January 1880

